

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 242/05-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. októbra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť L. L., bytom K., zastúpenej advokátkou JUDr. D. S., K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 22 P 190/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. L. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. septembra 2005 doručená sťažnosť L. L. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 22 P 190/03.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

„Matka sťažovateľky (ešte ako maloletej sťažovateľky) dňa 9. 7. 2003 podala návrh na zvýšenie výživného. Návrh bol prijatý okresným súdom a vedený pod sp. zn. 22 P 190/03. Súd až po viac ako roku, dňa 7. 9. 2004 rozhodol rozsudkom, ktorým sťažovateľke čiastočne vyhovel a zvýšil výživné z 900.- Sk na 1.700.- Sk od 1. 9. 2003 a za čas od 1. 9. 2000 do 31. 8. 2004 jej priznal proti otcovi dlžné výživné v sume 24.000.- Sk. Proti rozsudku podal odvolanie otec sťažovateľky dňa 8. 11. 2004. Sťažovateľka odvolanie nepodala aby mala aspoň priznané výživné a k odvolaniu otca sa vyjadrila podaním zo dňa 23. 11. 2004 pričom očakávala, že najneskôr v januári 2005 jej bude doručený konečný rozsudok odvolacieho. Pretože sa tak nestalo informovala sa spolu so svojou matkou viackrát na okresnom súde o stave konania a naposledy dňa 6. 9. 2005 sa bola informovať a sťažovať na prieťahy v konaní, kde však s ňou nebol spísaný žiadny zápis a kedy jej tvrdili, že nevedia nájsť jej spis resp., že jej spis ešte nemajú.“

Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vydal nález:

„Okresný súd Košice I porušil základné právo sťažovateľky L. L. v konaní vedenom pod sp. zn. 22 P 190/03 aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené jej čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a aby sa jej vec prejedнала v primeranej lehote, zaručené jej najmä čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Sťažovateľke sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 50.000.- Sk. (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice I. povinný jej vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

Okresný súd Košice I. je povinný vyplatiť L. L. trovy právneho zastúpenia v sume 5 302.- Sk., na účet jej právnej zástupkyne JUDr. D. S., K., do 30 dní od právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa vyššie citovaného ustanovenia ak sťažovateľ namieta zbytočné prietahy v konaní konkrétneho súdu, je povinný preukázať využitie právnych prostriedkov nápravy na ochranu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že „nepodala písomnú sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu a nevyužila teda možný ale v r. 2005 neúčinný prostriedok nápravy písomnou formou, lebo očakávala konečné rozhodnutie odvolacieho súdu. Na základe uvedeného sa sťažovateľka domnieva, že je porušované ust. § 6, § 100 a § 114 ods. 1 O. s. p., že boli a naďalej sú porušované jej základné práva zaručené jej čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a najmä čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“, z čoho vyplýva, že pred podaním sťažnosti ústavnému súdu nepostupovala tak, ako jej to do 31. marca 2005 umožňovalo ustanovenie § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov v spojení s § 6 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov a od 1. apríla 2005 ustanovenia § 3 ods. 7 a § 62 ods. 1 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Sťažovateľka síce žiadala, aby ústavný súd „*prihliadol na celkovú dĺžku konania, výnimočne nebral zreteľ na nepodanie písomnej sťažnosti sťažovateľkou predsedovi okresného súdu*“. Túto žiadosť však ústavný súd neakceptoval a konštatoval, že sťažovateľka nevyčerpala iné právne prostriedky, ktoré jej zákon na ochranu jej práv účinne poskytuje, a to najmä s poukazom na doterajšiu dĺžku konania, ktoré je na okresnom súde vedené od 9. júla 2003, ako aj na to, že okresný súd vo veci 7. septembra 2004 rozhodol a v dôsledku podaného odvolania bol spis predložený Krajskému súdu v Košiciach.

Vzhľadom na to, že podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nie je sťažnosť prípustná pre nevyčerpanie právneho prostriedku, ktorý sťažovateľke zákon na ochranu jej základného práva účinne poskytuje a na použitie ktorého je sťažovateľka oprávnená podľa osobitných predpisov, ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. októbra 2005